

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Η 255/2018 απόφαση του Πολύ-μελούς Πρωτοδικείου Αθηνών(Νέα Τακτική διαδικασία) **δέχθηκε την αγωγή μας**, η οποία , ασκήθηκε ως **Αρνητική κατ άρθρο 1108 Α.Κ** με αίτημα να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι και κάθε τρίτος που έλκει δικαιώματα απο αυτούς να παύσουν κάθε διατάραξη της συγκυριότητας της ενάγουσας επι της ειδικότερα αναφερομένης στην αγωγή για έκαστο εξ αυτών θέσεως στάθμευσης κλπ.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ

Επι αρχικής προηγούμενης αγωγής οποια ασκήθηκε ως **Αναγνωριστική και Αρνητική** είχε εκδοθεί η υπ αριθμ **5510/2013** απόφαση του Πολύμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία έχει καταχωρηθεί στο site μας, και την οποία ως αρνητική , είχε απορρίψει ως απαράδεκτη λόγω μη εγγραφής της στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Αθηνών.

Η απόφαση αυτή εφεσιβλήθηκε απο τους εναγομένους και επ αυτής εκδόθηκε η υπ αριθμ **2332/ 2017** απόφαση του **Εφετείου Αθηνών**, ομοίως καταχωρημένη στο site μας, η οποία δέχθηκε την εν λόγω αγωγή μας και **Ανεγνώρισε** την ακυρότητα της πράξεως οριζοντίου ιδιοκτησίας κατ άρθρο 17 παρ 2 ΚΠολ Δ (**Οπότε λόγω του ενοχικού χαρακτήρα της δεν εγγράφεται στα βιβλία διεκδικήσεων του Υποθηκοφυλακείου Αθηνων**) διότι ο ανοικτός χώρος της πυλωτής δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο οριζοντίας ιδιοκτησίας κατά τις ειδικές ρυθμίσεις των Ν 960/1979 και 1221/1981 και την απέρριψε ως Αρνητική λόγω μη εγγραφής της στα βιβλια διεκδικήσεων κλπ όπως προαναφέραμε , γι αυτό ασκήσαμε τη νεώτερη ως άνω αγωγή.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κ.ΑΒΡΑΑΜ

ΠΠρΑθ 255/2018

Αρνητική αγωγή - Χώροι στάθμευσης - Πυλωτή -.

Υποχρέωση εναγομένων να παύσουν να σταθμεύουν τα οχήματά τους στις θέσεις στάθμευσης της πυλωτής και να παραλείπουν τη στάθμευση αυτών στο μέλλον. Χρηματική ποινή χιλίων (1.000) ευρώ και προσωπική κράτηση ενός (1) μηνός για κάθε παράβαση της απόφασης. Η απόφαση κηρύσσεται προσωρινώς εκτελεστή.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ 255/2018

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Βασιλική Μπάστα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ευτυχία Κατσά, Πρωτοδική - Εισηγήτρια, Αλεξάνδρα Καζάρα, Πρωτοδική και από τη Γραμματέα Κατσουρού Βασιλική.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 6 Ιουνίου 2017, για να δικάσει την αγωγή:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: ..., κατοίκου Παλαιού Ψυχικού, η οποία κατέθεσε προτάσεις διά του πληρεξουσίου δικηγόρου Δημήτρη Αβραάμ (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 013597) δυνάμει του από 20.04.2017 δικαστικού πληρεξουσίου και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριό.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) ..., κατοίκου Παλαιού Ψυχικού, 2) ..., κατοίκου Αθηνών, 3) ..., κατοίκου Αθηνών και 4) ..., κατοίκου Αθηνών, οι οποίοι κατέθεσαν προτάσεις, οι μεν πρώτος και τέταρτη εξ αυτών δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Δημητρίου Κωνσταντίνου Ρήγα (Α.Μ. Δ.Ε.Α. 027730), οι δε δεύτερος και τρίτη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Γεωργίου Σταμαδιάνου (Α.Μ. ΔΕΑ 031354), και δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριό.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 16.01.2017 αγωγή της που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης 502353/2017 και Αριθμό Κατάθεσης Δικογράφου

240/2017, η οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Η συζήτηση της υπόθεσης έγινε χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους (άρθρο 237§4 προτελ. εδ. ΚΠολΔ, ως ισχύει μετά την τροποποίηση του με το Ν. 4335/2015).

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Κατά το άρθρο 1108 ΑΚ αν η κυριότητα προσβάλλεται με άλλον τρόπο εκτός από αφαίρεση ή κατακράτηση του πράγματος, ο κύριος δικαιούται να απαιτήσει από εκείνον που πρόσβαλε την κυριότητα του, να άρει την προσβολή και να την παραλείπει στο μέλλον. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η αρνητική αγωγή ασκείται στην περίπτωση μερικής και όχι ολικής προσβολής της κυριότητας, όταν δηλαδή ο κύριος διαταράσσεται στη νομή του, που ασκεί επί του πράγματος και όχι όταν προσβάλλεται με άλλον τρόπο, όπως με την αφαίρεση ή κατακράτηση του πράγματος οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση προστατεύεται με τη διεκδικητική αγωγή κατ' αυτού που κατέχει το πράγμα. Βάση της αρνητικής αγωγής είναι η κυριότητα ή συγκυριότητα του ενάγοντος επί του πράγματος και η προσβολή αυτής με πράξεις διαταράξεως. Διατάραξη της κυριότητας αποτελεί κάθε έμπρακτη εναντίωση στο θετικό ή αποθετικό της κυριότητας περιεχόμενο όταν δηλαδή ο τρίτος ενεργεί στο πράγμα πράξεις, τις οποίες μόνον ο κύριος δικαιούται να ενεργήσει ή όταν εμποδίζει τον κύριο να ενεργήσει στο δικό του πράγμα. Γενικώς δε κάθε πράξη που αποτελεί διατάραξη της νομής, αποτελεί επέμβαση στην κυριότητα, η οποία δικαιολογεί έγερση της αρνητικής αγωγής ΑΠ 901/2015 Α Δημ. ΝΟΜΟΣ). Για το ορισμένο και την πληρότητα της πιο πάνω) αρνητικής της κυριότητας αγωγής απαιτείται να εκτίθενται συνοπτικά τα εξής στοιχεία: α) η κυριότητα του ενάγοντος πάνω στο πράγμα, β) η διατάραξη της κυριότητας του από τον εναγόμενο, γ) το παράνομο της διατάραξης, δ) αίτημα για άρση της προσβολής και παράλειψης της στο μέλλον. Ειδικότερα, πρέπει να εκτίθενται, μεταξύ άλλων, τα περιστατικά που συνιστούν την παράνομη διατάραξη της κυριότητας του ενάγοντος, η οποία συνίσταται σε κάθε έμπρακτη εναντίωση στις εξουσίες που παρέχει ο νόμος στον κύριο, που δεν φτάνει, όμως, μέχρι την καθολική αποστέρηση της νομής αλλά έχει ως συνέπεια την παρεμπόδιση της ελεύθερης χρησιμοποίησης, εκμετάλλευσης και απόλαυσης του πράγματος ως προς τις παραπάνω εξουσίες ή ορισμένες από αυτές. Η διατάραξη είναι παράνομη, αν εκείνος που έκανε την προσβολή ενήργησε χωρίς δικαίωμα (ΑΠ 1106/2014 Α Δημ. ΝΟΜΟΣ). Ο κύριος που θίγεται, εκτός από την αρνητική αγωγή, αν υπάρχει ζημία, έχει και την αγωγή του άρθρου 914 ΑΚ (ΕφΛαρ 372/2012 Α Δημ. ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, ενάγων επί αρνητικής αγωγής μπορεί να είναι όχι μόνον ο κύριος αλλά και ο κατά το άρθρο 1113 ΑΚ συγκύριος του ακινήτου, του οποίου η άσκηση της κυριότητας επηρεάζεται, εναγόμενος δε όποιος, με πράξη ή παράλειψη του επηρεάζει την άσκηση της κυριότητας του ενάγοντος (ΕφΠειρ 264/2014 Α Δημ. ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ.1, 3 ν.3741/1929, 1002, 1108 και 1117 ΑΚ προκύπτει ότι επί της οριζόντιας ιδιοκτησίας κάθε συνιδιοκτήτης δικαιούται στην απόλυτη χρήση των κοινών πραγμάτων, καθώς και στη χρήση σύμφωνα με τον κανονισμό, σε περίπτωση δε που προσβάλλεται στη χρήση αυτή δικαιούται να ζητήσει την άρση της προσβολής και την παράλειψη αυτής στο μέλλον (ΑΠ 40/2012 Α' Δημ. ΝΟΜΟΣ). Αν δε η διατάραξη γίνεται με πράξεις που επαναλαμβάνονται περιοδικά, η κάθε μια αποτελεί χωριστή διαταρακτική πράξη και επομένως μετά από κάθε τέτοια αρχίζει νέα παραγραφή (βλ. Εφ.Λαρ. 372/2012 ο.π.)

II. Στην προκειμένη περίπτωση με την υπό κρίση αγωγή της, η ενάγουσα εκθέτει ότι είναι κυρία των περιγραφόμενων σε αυτή οριζοντίων ιδιοκτησιών (διαμερίσματος και αποθήκης) πολυκατοικίας, κειμένης στη συμβολή των οδών ... και ... στην Αθήνα. Ότι η οικοδομή αυτή έχει υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3741/1929 και των άρθρων 1002 και 1117 ΑΚ με την υπ' αριθμ. .../1978 πράξη σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας και κανονισμού πολυκατοικίας της Συμβολαιογράφου Ελευσίνας ..., νομίμως μεταγεγραμμένης. Ότι σύμφωνα με την ανωτέρω πράξη η πυλωτή της πολυκατοικίας περιλαμβάνει τις υπό στοιχεία P-3, P-4, P-5 και P-6 ανεξάρτητες οριζόντιες ιδιοκτησίες (θέσεις στάθμευσης αυτοκινήτων) εκ των οποίων οι δύο πρώτες έχουν επιφάνεια 15 τ.μ. και ποσοστό συνιδιοκτησίας στο οικόπεδο 1%ο εξ αδιαιρέτου η καθεμία, ενώ οι λοιπές έχουν επιφάνεια 17 τ.μ. και ποσοστό συνιδιοκτησίας 1%ο εξ αδιαιρέτου η καθεμία. Ότι με την υπ' αριθμ. .../1981 πράξη της ίδιας παραπάνω Συμβολαιογράφου νομίμως μεταγεγραμμένης μειώθηκε η επιφάνεια της υπό στοιχ. P-3 στάθμευσης, αυξήθηκε ανάλογα η επιφάνεια της υπό στοιχ. P-4 θέσης στάθμευσης και διαιρέθηκε η τελευταία σε δύο επιμέρους οριζόντιες ιδιοκτησίες (θέσεις στάθμευσης αυτοκινήτων) με τα στοιχεία P-4α και P-4β, οι οποίες έχουν επιφάνεια 11,50 τ.μ. και ποσοστό συνιδιοκτησίας στο οικόπεδο 0,50%ο εξ αδιαιρέτου η καθεμία. Ότι οι ανωτέρω υπό στοιχ. P-5, P-4α και P-6 οριζόντιες ιδιοκτησίες περιήλθαν στους πρώτο, δεύτερο και τέταρτη των εναγομένων εξ αγοράς από τους οικοπεδούχους δυνάμει των υπ' αριθμ. .../1981, .../2009 και .../2009 συμβόλαια της Συμβολαιογράφου Αθηνών ..., που έχει μεταγραφεί νόμιμα, εξ αγοράς από τον ..., στον οποίο είχε περιέλθει εξ αγοράς από τους οικοπεδούχους με το υπ' αριθμ. .../1981 συμβόλαιο, νομίμως μεταγεγραμμένο. Ότι η ανωτέρω συστατική της οροφокτησίας δικαιοπραξία είναι άκυρη καθ' ο μέρος με αυτή ορίζεται ότι οι θέσεις στάθμευσης της πυλωτής αποτελούν αυτοτελείς οριζόντιες ιδιοκτησίες, διότι ο χώρος της πυλωτής ή ανοικτά τμήματα του χώρου αυτού δεν είναι δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενο διαιρεμένης ιδιοκτησίας και, συνεπώς, οι χώροι της πυλωτής ανήκουν στα κοινόκτητα μέρη της οικοδομής. Ότι, επιπλέον, οι ανωτέρα) συμβολαιογραφικές πράξεις δεν δύνανται να ισχύσουν κατά μετατροπή ως πράξεις παραχώρησης του δικαιώματος αποκλειστικής χρήσης των επιδίκων θέσεων στάθμευσης στους εναγομένους, διότι οι μεν τρεις πρώτοι εξ αυτών δεν έχουν στην κυριότητα τους άλλη οριζόντια ιδιοκτησία (διαμέρισμα ή αποθήκη) στην ως άνω πολυκατοικία, ώστε να έχουν δικαίωμα χρήσης στις κοινόκτητες θέσεις στάθμευσης, η δε τέταρτη έχει στην κυριότητα της μόνο την υπό στοιχ. T3 αποθήκη του υπογείου, που αποτελεί βοηθητικό χώρο, στον οποίο δεν μπορεί να παραχωρηθεί εγκύρως η αποκλειστική χρήση θέσης στάθμευσης αυτοκινήτου της πυλωτής, εφόσον η ίδια η ενάγουσα, αν και ιδιοκτήτρια διαμερίσματος ορόφου στερείται θέσεως στάθμευσης αυτοκινήτου. Ότι με βάση τα ανωτέρω τυγχάνει άκυρη τόσο η υπ' αριθμ. .../1978 πράξη σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας καθώς και τα υπ' αριθμ. .../1981, .../1984, .../2009 και .../2009 συμβόλαια, με τα οποία μεταβιβάσθηκαν οι ανωτέρω θέσεις στάθμευσης στους εναγομένους, για το λόγο ότι δεν καθορίσθηκαν έγκυρα ως αντικείμενα διαιρεμένης ιδιοκτησίας, και ως εκ τούτου οι ανωτέρω θέσεις στάθμευσης είναι κοινόχρηστες. Περαιτέρω, εκθέτει ότι άπαντα τα ανωτέρω έχουν κριθεί με την υπ' αριθμ. 5510/2013 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και εν συνεχεία κατόπιν ασκήσεων εφέσεων από τους εναγομένους με την υπ' αριθμ. 2332/2016 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, η οποία έχει καταστεί ήδη αμετάκλητη. Ότι, ωστόσο, οι 2ος, 3η και 4η των εναγομένων, εκμεταλλεόμενοι το γεγονός ότι στην αρχική αγωγή της επί της οποίας εκδόθηκαν οι ανωτέρω αποφάσεις δεν περιέλαβε αίτημα «να μην χρησιμοποιούν και να παραλείπουν στο μέλλον να χρησιμοποιούν τις ανωτέρω θέσεις στάθμευσης με απειλή χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης για κάθε παράβαση] της εκδοθησόμενης απόφασης, εξακολουθούν παρανόμως να τις χρησιμοποιούν, ο δε πρώτος εξ αυτών ενδέχεται να επανεμφανισθεί λόγω της προηγούμενης συμπεριφοράς του, παρά το γεγονός ότι δεν εμφανίζεται στην επιδικη πυλωτή, καθ' όσον τυγχάνει κάτοικος Π. Ψυχικού. Με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, η ενάγουσα ζητεί με την κρινόμενη αγωγή της α) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι και κάθε τρίτος που έλκει οιαδήποτε δικαιώματα από αυτούς να παύσει κάθε διατάραξη της συγκυριότητας της επί της ειδικότερα αναφερόμενης στην αγωγή για έκαστο εξ αυτών θέσης στάθμευσης και να παραλείπουν αυτή (την προσβολή) στο μέλλον, με απειλή χρηματικής ποινής δύο χιλιάδων ευρώ και προσωπική κράτηση τριών μηνών για κάθε παραβίαση της εκδοθησόμενης απόφασης, β) να υποχρεωθεί έκαστος των εναγομένων να της καταβάλει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5000) ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη η τελευταία από την παράνομη προσβολή της προσωπικότητας της ως προς την ελεύθερη σύγκληση των περιουσιακών της στοιχείων, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, γ) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή και δ) να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά της έξοδα.

III. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή, στην άσκηση της οποίας νομιμοποιείται ενεργητικά η ενάγουσα, απορριπτόμενου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού του δευτέρου και τρίτης των εναγομένων, με την ιδιότητα της συγκυρίας, σύμφωνα με όσα ήδη προεκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας, παραδεκτώς και αρμοδίως φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 18 αρ. 1, 31 και 29 ΚΠολΔ), αφού το αντικείμενο της αρνητικής αγωγής δεν είναι δεκτικό χρηματικής αποτίμησης (ΕφΠατρ 256/2006, ΑχΝομ 2007.149, ΕφΔωδ 306/2004, ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ1115/2000, ΕλλΔνη 41. 797, 812), για να συζητηθεί κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία και είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτόμενου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού των εναγομένων για το λόγο ότι δεν μνημονεύεται ειδικά η μεταγραφή του κανονισμού της πολυκατοικίας αλλά μόνο της σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας, καθ' όσον αυτή δεν είναι απαραίτητη όταν η αγωγή επιχειρείται να θεμελιωθεί σε διατάξεις αναγκαστικού δικαίου όπως εν προκειμένω. Είναι ωστόσο μη νόμιμη, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του πρώτου των εναγομένων, καθ' όσο, κατά τα εκτιθέμενα σε αυτή, ο τελευταίος δεν διενεργεί πράξεις διατάραξης της σύννομης της ενάγουσας. Κατά τα λοιπά είναι νόμιμη, θεμελιούμενη στις προδιαληφθείσες διατάξεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 1 παρ. 5 εδ. τελ. του ν. 960/1979, 1, 3, 4, 5 και 13 του ν. 3741/1929, 22 παρ. 9, 32 παρ. 4, του ν.δ. 8/1973 όπως αντικαταστάθηκαν από τις παρ. 22 και 33 του άρθρου 1 του ν.δ. 205/1974, 1002, 1117, 1033, 1192, 1193, 1198, 174, 182, ΑΚ και 907, 908, 946 και 176 ΚΠολΔ, πλην α) του αιτήματος περί επιδίκασης χρηματικής ικανοποίησης λόγω της επικαλούμενης ηθικής βλάβης της ενάγουσας, το οποίο είναι απορριπτέο προεχόντως ως αόριστο, καθ' όσον δεν εκτίθεται για το ορισμένο αυτού πώς η επικαλούμενη διατάραξη προκάλεσε την ηθική της βλάβη, ιδίως λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η τελευταία δεν επικαλείται ότι εξαιτίας αυτής δεν μπορούσε να σταθμεύσει το αυτοκίνητο της στην πυλωτή της πολυκατοικίας, καθώς και β) του αιτήματος να υποχρεωθεί κάθε τρίτος που έλκει δικαίωμα από τους εναγομένους να παύσει κάθε διατάραξη και να την παραλείπει στο μέλλον, το οποίο είναι απαράδεκτο λόγω αοριστίας για όσους δεν καλύπτονται από το δεδicasμένο και την εκτελεστότητα της απόφασης κατ' άρθρα 325 περ. 2 και 3 και 919 περ. 1, ενώ, για όσους εμπίπτουν στα υποκειμενικά όρια του δεδicasμένου και της εκτελεστότητας της απόφασης, είναι άνευ αντικειμένου, αφού οι ανωτέρω διατάξεις διασφαλίζουν ότι η απόφαση, που ενδεχομένως θα εκδοθεί κατά της εναγομένης, θα εκτελεσθεί και κατά αυτών. Επομένως, ενόψει του ότι η αγωγή καταχωρήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στο κτηματολογικό φύλλο του ακινήτου [βλ. προσκομιζόμενα και επικαλούμενα υπ' αριθ. 3139/16.02.2017 πιστοποιητικό του Υποθηκοφύλακα Αθηνών περί εγγραφή της κρινόμενης αγωγής στα Βιβλία Διεδικήσεων του Υποθηκοφυλακείου και το με αριθμ. Πρωτ. Δήλωσης ... αποδεικτικό υποβολής δήλωσης του ν. 2308/1995), πρέπει, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

IV. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 321 ΚΠολΔ όσες οριστικές αποφάσεις πολιτικών δικαστηρίων δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας και έφεση είναι τελεσίδικες και αποτελούν δεδicasμένο. Δεδicasμένο παράγεται και όταν η τελεσίδικη δικαστική απόφαση είναι εσφαλμένη για οποιοδήποτε λόγο, ανατρέπεται δε μόνο με την εξαφάνιση της απόφασης μετά από επιτυχή άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως ή αναψηλαφήσεως. Από τα παραπάνω, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 322, 324 και 325 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι η απόφαση που είναι τελεσίδικη, παράγει δεδicasμένο μεταξύ των διαδίκων της σχετικής δίκης, που δεν επιτρέπει να αμφισβητηθεί και να καταστεί αντικείμενο νέας δίκης το δικαίωμα που κρίθηκε και η δικαιολογική σχέση από την οποία αυτό έχει παραχθεί, ήτοι λειτουργεί ως αρνητική διαδικαστική προϋπόθεση, με συνέπεια η υποβαλλόμενη από κάποιον από τους διαδίκους νέα αίτηση για το αυτό ζήτημα να πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτη (ΑΠ 818/2008 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1285/2001 ΑρχΝ 2002, 219). Ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 321, 322 παρ. 1, 324, 325 και 330 ΚΠολΔ, σαφώς συνάγεται ότι οι οριστικές και τελεσίδικες αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων αποτελούν δεδicasμένο, το οποίο εκτείνεται στο ουσιαστικό ζήτημα που κρίθηκε και υπάρχει μεταξύ των ιδίων προσώπων που παραστάθηκαν, με την ίδια ιδιότητα, για το ίδιο αντικείμενο και για την ίδια νομική και ιστορική αιτία (ΑΠ 1687/2008 δημ. ΝΟΜΟΣ), καθώς και στις ενστάσεις που προτάθηκαν ή και σε εκείνες που δεν προτάθηκαν, ενώ μπορούσαν να προταθούν. Το

δεδικασμένο λειτουργεί τόσο θετικά υπό την έννοια ότι το δικαστήριο της νέας δίκης, ενώπιον του οποίου ανακύπτει, είτε ως κύριο, είτε ως προδικαστικό ζήτημα το οριστικώς και τελεσιδικώς κριθέν δικαίωμα, οφείλει να θέσει ως, βάση της απόφασης του το δεδικασμένο, το οποίο παρήχθη από την οριστική και τελεσιδική απόφαση, όσο και αρνητικά, υπό την έννοια ότι καθιστά απαράδεκτη τη νέα, περί του οριστικώς και τελεσιδικώς κριθέντος δικαίωματος, αγωγή (Δ. Κονδύλη "Το δεδικασμένο" παρ. 12 σελ. 118, 124, ΑΠ 613/2007 ΕλλΔνη 2008, 426. ΑΠ 1025/1993 ΕλλΔνη 35.1565). Το δεδικασμένο καλύπτει, ως ενιαίο όλο, ολόκληρο το δικανικό συλλογισμό, βάσει του οποίου αναγνωρίστηκε η επίδικη έννομη σχέση. Συγκεκριμένα, καλύπτει όχι μόνο το κριθέν δικαίωμα, δηλαδή την έννομη σχέση που τέθηκε υπό διάγνωση, αλλά και την ιστορική αιτία, η οποία έγινε δεκτή και συγκεκριμένα τα περιστατικά που ήταν αναγκαία για τη διάγνωση της έννομης σχέσης, όπως και τη νομική αιτία, το νομικό δηλαδή χαρακτηρισμό, τον οποίο έδωσε το δικαστήριο στα πραγματικά περιστατικά υπάγοντας τα στην οικεία διάταξη (ΑΠ 1019/1993 ΕλλΔνη 35, 1552, Κονδύλη οπ. παρ. 19, σελ. 222 επ.).

V. Από όλα τα νομίμως και με επίκληση προσκομιζόμενα αποδεικτικά μέσα και συγκεκριμένα από όλα τα έγγραφα τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε για άμεση απόδειξη, είτε ως δικαστικά τεκμήρια, μεταξύ των οποίων είναι και οι υπ' αριθμ. 5510/2013 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και 2332/2016 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, από την υπ' αριθμ. 5446/06.04.2017 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Ειρηνοδίκου Αθηνών που προσκομίζει και επικαλείται η ενάγουσα, τις υπ' αριθμ. 746/27.04.2017 και 748/28.04.2017 προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών ..., οι οποίες ελήφθησαν κατόπιν νομότυπης κλήτευσης των αντιδίκων (βλ. τις υπ' αριθμ. 7647Δ-7647650Δ/31.03.2017 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στην περιφέρεια του Εφετείου Αθηνών, ..., καθώς και την υπ' αριθμ. 8732 β/24.04.2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στην περιφέρεια του Εφετείου Αθηνών ..., αντίστοιχα), τις προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως φωτογραφίες, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητείται (άρθρα 444 αριθμ. 3, 448 παρ. 2 και 457 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται πλήρως τ' ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα είναι κυρία δύο οριζοντίων ιδιοκτησιών πολυώροφης οικοδομής (πολυκατοικίας) που βρίσκεται στη συμβολή των οδών ... στη θέση Π στην Αθήνα. Ειδικότερα, δυνάμει του υπ' αριθμ. .../1983 συμβολαίου της Συμβολαιογράφου Ελευσίνας ..., νομίμως μεταγεγραμμένου στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Αθηνών (τόμος ... και αύξων αριθμός ...) απέκτησε στην πλήρη και αποκλειστική της κυριότητα εξ αγοράς από τους οικοπεδούχους α) την υπ' αριθμ. Ένα (1) οριζόντια ιδιοκτησία (διαμέρισμα) του πρώτου υπέρ το ισόγειο ορόφου, εμβαδού 84 τ.μ. με ποσοστό συνιδιοκτησίας 112 χιλιοστά εξ αδιαιρέτου και β) την υπ' αριθμ. τέσσερα (4) οριζόντια ιδιοκτησία (αποθήκη) του υπογείου, εμβαδού 8 τ.μ., με ποσοστό συνιδιοκτησίας 2 χιλιοστά εξ αδιαιρέτου. Η ανωτέρω οικοδομή ανεγέρθηκε με το σύστημα της αντιπαροχής δυνάμει του υπ' αριθμ. .../1978 προσυμφώνου μεταβίβασης ποσοστών εξ αδιαιρέτου οικοπέδου και εργολαβικού συμβολαίου της ίδιας ως άνω Συμβολαιογράφου, που καταρτίστηκε μεταξύ της εργολήπτριας εταιρείας με την επωνυμία «... και Σία Ε.Ε.» και των οικοπεδούχων ... Η οικοδομή αυτή έχει κατασκευασθεί επί υποσηλωμάτων, αποτελείται από υπόγειο, ισόγειο (υπόστυλο χώρο-πυλωτή), τέσσερις άνωθεν αυτού ορόφους και δώμα (ταράτσα) και έχει υπαχθεί στις διατάξεις των όρθρων 1002 και 1117 ΑΚ και του ν. 3741/1929 με την υπ' αριθμ. .../1978 πράξη σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας και κανονισμού πολυκατοικίας της ίδιας ως άνω Συμβολαιογράφου, νομίμως μεταγεγραμμένης στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Αθηνών (τόμος ... και αύξων αριθμός ...). Με βάση την πράξη αυτή, η επίδικη οικοδομή περιλαμβάνει εννέα διαμερίσματα, ενώ η πυλωτή αυτής περιλαμβάνει τις υπό στοιχ. Ρ1, Ρ2, Ρ3, Ρ4, Ρ5, Ρ6, Ρ7, Ρ8 θέσεις στάθμευσης αυτοκινήτου, οι οποίες ορίστηκαν ως οριζόντιες ανεξάρτητες ιδιοκτησίες με τα αναφερόμενα για κάθε μια ποσοστά συνιδιοκτησίας επί του οικοπέδου. Από αυτές οι υπό στοιχ. Ρ3 και Ρ4 θέσεις στάθμευσης θα είχαν επιφάνεια 15 τ.μ., ενώ η υπό στοιχ. Ρ5 και Ρ6 θέσεις στάθμευσης θα είχαν επιφάνεια 17 τ.μ. με τα ανάλογα ποσοστοστά συνιδιοκτησίας. Δυνάμει της υπ' αριθμ. .../1981 πράξη της ανωτέρω Συμβολαιογράφου που επίσης έχει μεταγραφεί νόμιμα (τόμος ... και αύξ. Αριθμός ...) τροποποιήθηκε η ανωτέρω συστατική της οροφότητας πράξη ως προς τις υπό στοιχ. Ρ3 και Ρ4 θέσεις στάθμευσης και συγκεκριμένα μειώθηκε η επιφάνεια της υπό στοιχ. Ρ-3 θέσης στάθμευσης κατά 8 τ.μ. προς όφελος της υπό στοιχ. Ρ-4 θέσης και διαχωρίστηκε η τελευταία σε δύο επιμέρους θέσεις με τα στοιχεία Ρ4α και Ρ4β, επιφάνειας 11.50 τ. μ. Ακολούθως, οι οικοπεδούχοι με τη σύμπραξη τη εργολήπτριας ως εκ τρίτου

συμβαλλόμενης μεταβίβασαν λόγω πωλήσεως α) με το υπ' αριθμ. .../1981 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Ελευσίνας ..., νομίμως μεταγεγραμμένου (τόμος ... και αύξων αριθμός ...) στο δεύτερο εναγόμενο την πλήρη κυριότητα της υπό στοιχ. Ρ4α θέσης στάθμευσης της πυλωτής, επιφανείας 11, 50 τ.μ., β) με το υπ' αριθμ. .../1984 συμβόλαιο της ανωτέρω Συμβολαιογράφου νομίμως μεταγεγραμμένου (τ. ... και αύξ. αριθμ. ... στην τρίτη εναγομένη την πλήρη κυριότητα της Ρ4-β θέσης στάθμευσης, επιφανείας 11,50 τ.μ. γ) με το υπ' αριθμ. .../2009 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Αθηνών ..., νομίμως μεταγεγραμμένου, (τόμος ... και αύξων αριθμός ...) στον πρώτο εναγόμενο (διαχειριστή και νόμιμο εκπρόσωπο της ως άνω εργολήπτριας εταιρείας η οποία εν το μεταξύ μετετράπη σε ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «... και Σία Ο.Ε.») την πλήρη κυριότητα της υπό στοιχ. Ρ-5 θέσης στάθμευσης της πυλωτής εμβαδού 17 τ.μ. και δ) με το υπ' αριθμ. .../2009 συμβόλαιο της αμέσως ανωτέρω Συμβολαιογράφου, νομίμως μεταγεγραμμένου, μεταβίβασαν λόγω πωλήσεως στην τέταρτη εναγομένη την πλήρη κυριότητα της θέσης Ρ6 εμβαδού 17 τ.μ. καθώς και της υπ' αριθμ. 3 οριζόντιας ιδιοκτησίας (αποθήκης) του υπογείου, επιφανείας 8 τ.μ. Ήδη, με την υπ' αριθμ. 2332/2016 απόφαση του Εφετείου Αθηνών η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη η προμνησθείσα πράξη σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας όπως αυτή τροποποιήθηκε, καθώς και η στη συνέχεια μεταβίβαση των θέσεων στάθμευσης στους εναγομένους, έχουν κριθεί άκυρες ως αντικείμενες στις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις που προαναφέρθηκαν στην έρευνα της νομικής βσιμότητας της κρινόμενης αγωγής, οι οποίες απαγορεύουν τη δημιουργία αυτοτελών οριζοντίων ιδιοκτησιών στον εξ ορισμού ανοιχτό χώρο της πυλωτής. Το δε παρόν Δικαστήριο, σύμφωνα και με όσα προεκτέθηκαν στην αμέσως ανωτέρω μείζονα σκέψη δεσμεύεται από τη θετική λειτουργία του απορρέοντος από την προμνησθείσα απόφαση δεδικοσμένου. Επιπλέον, από την προμνησθείσα απόφαση δεσμεύεται το παρόν Δικαστήριο και ως προς την παραδοχή ότι δεν υφίσταται δυνατότητα να ισχύσουν οι ως άνω άκυρες συμβολαιογραφικές πράξεις μεταβίβασης ως πράξεις παραχώρησης αποκλειστικής χρήσης, καθ' όσον η προβληθείσα και κατά την προηγούμενη δίκη επί της οποίας εκδόθηκε η ανωτέρω απόφαση ένσταση, η οποία σημειωτέον ότι επαναπροβάλλεται από τους εναγομένους, καθ' όσον σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 330 ΚΠολΔ το δεδικοσμένο εκτείνεται και στις ενστάσεις που προτάθηκαν. Η δε εκ των υστέρων απόκτηση από την 4η εναγομένη της πλήρους κυριότητας της υπ' αριθμ. 2 οριζόντιας ιδιοκτησίας του υπέρ του ισόγειου ορόφου της ένδικης πολυκατοικίας, δυνάμει της υπ' αριθμ. .../12.06.2017 δωρεάς εν ζωή της Συμβολαιογράφου Αθηνών ... ουδεμία έννομη επιρροή ασκεί, καθ' όσον κρίσιμος χρόνος για τη μετατροπή της επίμαχης άκυρης δικαιοπραξίας τυγχάνει ο χρόνος κατάρτισης της, κατά τον οποίο δεν περιείχε αυτή της κατά μετατροπή έγκυρης, ως έχει ήδη αμετακλήτως κριθεί. Ομοίως, απορριπτέα, λόγω της δεσμευτικής λειτουργίας του δεδικοσμένου είναι και η προβαλλόμενη από τους εναγομένους ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος από μέρους της ενάγουσας, καθ' όσον τα εκτιθέμενα σε αυτή πραγματικά περιστατικά ταυτίζονται με τα πραγματικά περιστατικά που επικαλέσθηκαν για τη θεμελίωση] της στην προηγούμενη δίκη επί της οποίας εκδόθηκε η ανωτέρω αμετάκλητη απόφαση. Περαιτέρω, καθ' ο μέρος αφορά την προβαλλόμενη ένσταση παραγραφής του δικαιώματος της ενάγουσας που προβάλλουν οι δεύτεροι και τρίτη των εναγομένων, με το αιτιολογικό ότι έχει παρέλθει από το έτος 1981 και 1984, κατά τα οποία απέκτησαν την κυριότητα των επίδικων θέσεων, αντίστοιχα, χρονικό διάστημα ανώτερο της εικοσαετίας, είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, καθ' όσον σύμφωνα και με όσα προεκτέθηκαν στην αρχική μείζονα σκέψη, όταν η διατάραξη γίνεται με πράξεις που επαναλαμβάνονται περιοδικά η κάθε μια αποτελεί χωριστή διαταρακτική πράξη και επομένως μετά από κάθε τέτοια αρχίζει νέα παραγραφή (βλ. Εφ.Λαρ. 372/2012 ο.π.) Τέλος, οι 2ος και 3η των εναγομένων ισχυρίζονται ότι η από μέρους τους χρήση των Ρ4α και Ρ4β θέσεων στάθμευσης είναι νόμιμη, καθ' όσον δυνάμει του υπ' αριθμ. 19/31.07.2017 Πρακτικού της Γενικής Συνέλευσης της ένδικης πολυκατοικίας αποφασίσθηκε η παραχώρηση των θέσεων αυτών σε αυτούς άνευ ανταλλάγματος μέχρις ότου ληφθεί μελλοντικά οριστική απόφαση επί του θέματος. Ο ανωτέρα) ισχυρισμός, ωστόσο, είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, για το λόγο ότι τέτοια απόφαση είναι επίσης άκυρη κατ' άρθρον 174 ΑΚ, προεχόντως για το λόγο ότι, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου, δεν είναι δυνατόν να καταρτισθεί έγκυρη δικαιοπραξία με αντικείμενο την αποκλειστική χρήση των επίδικων θέσεων στάθμευσης της πυλωτής στους 2ο και 3η των εναγομένων, εφόσον αυτοί δεν έχουν στην κυριότητα τους αυτοτελή οριζόντια ιδιοκτησία στην εν λόγω πολυκατοικία. Περαιτέρω, από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται και οι προσκομιζόμενες από την ενάγουσα φωτογραφίες, σε συνδυασμό και με την προσκομιζόμενη από την τελευταία ένορκη βεβαίωση, αλλά και όσα εμμέσως συνομολογούν οι 2ος, 3η και 4ος των εναγομένων, προβάλλοντας του προμνησθέντες ισχυρισμούς τους, αποδεικνύεται ότι οι τελευταίοι κάνουν χρήση των Ρ4α, Ρ4β και Ρ6 θέσεων στάθμευσης αντίστοιχα, παρά το γεγονός ότι ήδη έχει κριθεί αμετακλήτως ότι τα

συμβόλαια δυνάμει των οποίων απέκτησαν την κυριότητα τους είναι άκυρα. Πρέπει, επομένως, με βάση τα ανωτέρω, να γίνει, καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη, δεκτή ως προς αυτούς η κρινόμενη αγωγή και να υποχρεωθούν με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να παύσουν να σταθμεύουν τα οχήματα τους επί των ακολούθων θέσεων στάθμευσης της πυλωτής της ένδικης πολυκατοικίας, καθώς και να παραλείπουν τη στάθμευση αυτών στο μέλλον και, συγκεκριμένα, α) ο δεύτερος εναγόμενος τα υπό στοιχ. ΖΥΤ-... και ΤΖΟ-... ΕΙΧ αυτοκίνητα ιδιοκτησίας του επί της υπό στοιχ. Ρ4-α θέσεως πάρκινγκ ισογείου πυλωτής, η οποία αποτελείται από έναν ενιαίο χώρο επιφανείας 11.50 τ.μ. με ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου στο οικόπεδο 0,5/000, β) η τρίτη των εναγομένων το υπό στοιχ. IBX ... ΕΙΧ αυτοκίνητο της επί της υπό στοιχ. Γ-4 β θέσεως πάρκινγκ ισογείου πυλωτής, η οποία αποτελείται από έναν ενιαίο χώρο, επιφανείας 11.5 τ.μ. με ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου στο οικόπεδο 0,5/000, όπως αυτές αποτυπώνονται στην υπ' αριθμ. .../1981 τροποποίηση της αρχικής με αριθμό .../1978 συστάσεως οριζοντίου ιδιοκτησίας της Συμβολαιογράφου Ελευσίνας ..., γ) η τέταρτη των εναγομένων τα υπό στοιχ. IBZ-... ΕΙΧ και ΒΟΜ-... ΕΙΧ αυτοκίνητα επί της υπό στοιχ. Ρ-6 θέσεως πάρκινγκ ισογείου-πυλωτής, η οποία αποτελείται από ενιαίο χώρο επιφανείας 17 τ.μ. με ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου επί του οικοπέδου 1/000. Επιπλέον, να απειληθεί καθ' ενός εκάστου εκ των 2ου, 3ης και 4ης των εναγομένων χρηματική ποινή χιλίων (1000) ευρώ και προσωπική κράτηση ενός (1) μηνός για κάθε παράβαση. Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα του πρώτου εναγομένου λόγω της ήττας του (176 ΚΠολΔ), και οι 2ος, 3η και 4ος των εναγομένων στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας, λόγω της ήττας τους, (176 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του πρώτου των εναγομένων.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα του πρώτου των εναγομένων τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο,

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους δεύτερο, τρίτη και τέταρτη των εναγομένων να παύσουν να σταθμεύουν τα οχήματα τους επί των ακολούθων θέσεων στάθμευσης της πυλωτής της ένδικης πολυκατοικίας και να παραλείπουν τη στάθμευση αυτών στο μέλλον και, συγκεκριμένα, α) ο δεύτερος εναγόμενος τα υπό στοιχ. ΖΥΤ-... και ΥΖΟ-... ΕΙΧ αυτοκίνητα ιδιοκτησίας του επί της υπό στοιχ. Ρ4-α θέσεως πάρκινγκ ισογείου πυλωτής, η οποία αποτελείται από έναν ενιαίο χώρο επιφανείας 11.50 τ.μ. με ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου στο οικόπεδο 0,5/000, β) η τρίτη των εναγομένων το υπό στοιχ. IBX ... ΕΙΧ αυτοκίνητο της επί της υπό στοιχ. Ρ-4 β θέσεως πάρκινγκ ισογείου πυλωτής, η οποία αποτελείται από έναν ενιαίο χώρο, επιφανείας 11.5 τ.μ. με ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου στο οικόπεδο 0,5/000, όπως αυτές

αποτυπώνονται στην υπ' αριθμ. .../1981 τροποποίηση της αρχικής με αριθμό .../1978 συστάσεως οριζοντίου ιδιοκτησίας της Συμβολαιογράφου Ελευσίνας ..., γ) η τέταρτη των εναγομένων τα υπό στοιχ. IBZ-... ΕΙΧ και ΒΟΜ-... ΕΙΧ αυτοκίνητα επί της υπό στοιχ. Ρ-6 θέσεως πάρκινγκ ισογείου- πωλτής, η οποία αποτελείται από ενιαίο χώρο επιφανείας 17 τ.μ. με ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου επί του οικοπέδου 1/000.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος των 2ου, 3ης και 4ης των εναγομένων χρηματική ποινή χιλίων (1000) ευρώ και προσωπική κράτηση] ενός (1) μηνός για κάθε παράβαση της παρούσας απόφασης.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους 2ο, 3η και 4η των εναγομένων στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 05.01.2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 22.01.2018, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι

δικηγόροι τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ